

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2041/85

af 23. juli 1985

om åbning, fordeling af forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for visse folier af polyester, henhørende under pos. ex 39.01 C III a) i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

Produktionen i Fællesskabet af folie af polyester, uden belægning, af tykkelse højst 12 mikrometer er for tiden utilstrækkelig til at dække behovet i Fællesskabets forarbejdningsindustrier; som følge heraf afhænger Fællesskabets forsyning med denne vare for tiden for en ikke ubetydelig dels vedkommende af indførsler fra tredjelande; det er i Fællesskabets interesse delvis at suspendere satsen i en fælles toldtarif for de pågældende varer inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent af passende størrelse og inden for en forholdsvis begrænset periode; for ikke at skade mulighederne for udviklingen af nævnte produktion i Fællesskabet, samtidig med at der sikres de forarbejdende industrier tilstrækkelige forsyninger, bør fordelingen ved dette toldkontingent begrænses til varer, der bruges ved fremstilling af magnetiske videobånd, det bør åbnes for perioden for denne forordnings ikrafttræden og til den 31. december 1985, toldfrit, og dets størrelse bør fastsættes til 200 tons;

der bør særlig sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet til nævnte kontingent og vedvarende anvendelse af den for kontingentet fastsatte sats ved alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af kontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal, for i videst muligt omfang at svare til den faktiske udvikling på markedet for den pågældende vare, foretages pro rata i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, og dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

da det drejer sig om et autonomt fællesskabstoldkontingent, der skal dække importbehov, som opstår i

Fællesskabet, kan det forsøgvis accepteres, at fordelingen af kontingentmængden sker i forhold til de foreløbige behov for indførsler fra tredjelande, anslået for hver enkelt medlemsstat; dette fordelingsystem gør det ligeledes muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af den pågældende vare bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem visse medlemsstater, medens den anden del udgør en reserve, der senere skal dække disse medlemsstaters behov: tilfælde af, at deres oprindelige kvote opbruges, samt de behov, der vil kunne opstå i de øvrige medlemsstater; for at give importørerne i medlemsstaterne en vis sikkerhed bør første del af kontingentet fastsættes på et relativt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne være på 180 tons;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at en medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; dette træk bør den enkelte medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten, opbrugt, og så ofte som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra datoen for denne forordnings ikrafttræden og indtil den 31. december 1985 suspenderes satsen i den fælles toldtarif for folie af polyester, uden belægning,

af tykkelse højst 12 mikrometer, henhørende under pos. ex 39.01 C III a), i den fælles toldtarif, til brug ved fremstilling af magnetiske videobånd, fuldstændigt inden for rammerne af et fællesskabskontingent på 200 tons.

2. Inden for dette toldkontingent anvender Den hellenske Republik toldsats, der er beregnet i henhold til de herom gældende bestemmelser i tiltrædelsesakten af 1979.

3. Kontrollen med varernes anvendelse til det foreskrevne særlige formål udføres i henhold til fællesskabsbestemmelserne herom.

Artikel 2

1. En første del på 180 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem visse medlemsstater; kvoterne, som er gældende indtil den 31. december 1985, udgør for hver af disse medlemsstater følgende mængder.

	(i tons)
Benelux	21
Tyskland	138
Det forenede Kongerige	21

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 20 tons udgør reserven.

3. Såfremt en giver meddelelse om en forestående indførsel af den pågældende vare i en anden medlemsstat og anmoder om en andel af kontingentmængden, trækker den pågældende medlemsstat ved en meddelelse til Kommissionen en tilsvarende mængde i det omfang, den disponible reserve tillader det.

Artikel 3

1. Såfremt den oprindelige kvote for en af de i artikel 2 omhandlede medlemsstater, således som denne er fastsat i artikel 2, stk. 1, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvote på 5 % af den oprindelige kvote i det omfang, reservens størrelse tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin oprindelige kvote har udnyttet den anden kvote, som den har trukket, med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvote på 2,5 % af den oprindelige kvote.

3. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet den tredje kvote, som den har trukket, med 90 % eller derover, trækker

denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. De underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1985.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 15. november 1985 til reserven tilbageføre de uudnyttede dele af deres indledende kvoter, som pr. 1. november 1985 overstiger 20 % af grundmængden. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 15. november 1985 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 1. november 1985, og som er afskrevet på fællesskabstoldkontingenterne, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab med de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 20. november 1985 medlemsstaterne om reservernes størrelse, efter at tilbageførslerne i henhold til artikel 5, er foretaget.

Kommissionen drager omsorg for, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til, at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabstoldkontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer importørerne af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning af Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1985.

På Rådets vegne

J. POOS

Formand
